

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fásori Református Egyházközség Hírmondója

Újfolyam 28. szám

2005. április

Ige – közösség – szolgálat

Gyülekezetünkben – Istennek hála! – az utóbbi években sokan elindultak Jézus követésében. De nem elég az elindulás, egészséges növekedésre van szükség a hívó életben.

Ha valaki azt kérdezi, melyek a legfontosabb tényezők a hitbeli növekedésben, a feleletet a fenti cím megadja. Nagyon érdekes, hogy Isten rendjében a testi és lelki dolgok hasonlóképpen mennek végbe. Ahogyan egy kisgyermek egészséges növekedéséhez táplálékra, családi otthonra és fokozatos feladatvállalásra van szükség – a lelki növekedésünkben is így van.

A táplálék: Isten Igéje. – Gazdag, bőséges táplálkozás nélkül a lelki életünk elsorvad. Naponkénti igeolvasás, rendszeres ige-hallgatás gyülekezeti alkalmakon, ill. kazettákon át, jó lelki könyvek olvasása nélkül sovány kosztot tengetjük a lelkünket. Meg is látszik rajtunk. Számomra az egészséges táplálkozás rendjéhez a napi Igék mellett egy-egy más lelkipásztortól elhangzott igehirdetés olvasása is hozzátartozik. Nemcsak azért, mert abból tanulok, hanem táplálja, gondozza a lelkemet.

Ha valaki azt mondja, van gazdag lelki táplálékom, de nincs időm, hogy a gyülekezetbe menjek, akkor a második tényezőt hangsúlyolja el: a közösséget. Az első gyülekezetről olvassuk, hogy a hívők

szíve-lelke egy volt. Megosztották örömeiket, gondjaikat egymással. Egymás hite által formálódott az életük. „Robinson” hívó élet nincs. Vagy ha van, akkor gyenge, beteg, deformálódott élet az. Nemcsak a vasárnapi istentisztelet semmi mással nem pótolható légkörére, közösségi élményére, ajándékára van szükség (idős, beteg

testvérek a megmondható, mennyire hiányzik nekik), hanem egy olyan gyülekezeti csoportban való közösségre, ahol megbeszélhetjük a hallott Igét, életünk mindennapi kérdéseit, hitünk alakulását. Nem véletlen, hogy Jézus ezt mondta: – Ha ketten vagy hárman együtt vannak az én nevemben, ott vagyok közöttük. Ha egyedül vagyunk, akkor is velünk van az Úr. De ezzel a mondattal jelzi a közösség nagyobb erejét, áldását.

A harmadik tényező: a szolgálat. Isten országa építése az Ő útmutatása, az Ő ereje

Áldott pünkösdöt kívánunk olvasóinknak!

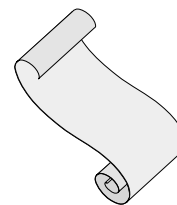
által történik, de úgy, hogy mi vagyunk az Úr keze, lába, szája itt a földön. Ahogyan egy kisgyermek egészséges növekedéséhez hozzátartozik a fokozatos feladatvállalás, úgy az újjászületett keresztyén növekedése sem képzelhető el neki megfelelő feladatok végzése nélkül. Azért is olyan beteg sokak hívó élete, mert nincs rendszeres szolgálatuk a gyülekezetben. Ha csak táplálkozunk és élvezzük a közösség szeretetét, elkorcsosult hívők leszünk.

Nem mi találtuk ki ezeket a tényezőket, hanem a Bibliában olvassuk. Húsvét és pünkösd között vegyük komolyan Isten útmutatását az egészséges hívő életre. Vizsgáljuk

meg életünket mindhárom vonatkozásban. Táplálkozunk egészségesen, gazdagon, változatosan Isten Igéjéből? Megvan a közösségünk hívő testvéreinkkel? Melyik gyülekezeti csoportban éljük a hívő mindennapjainkat? Találtunk már rendszeres szolgálatot a gyülekezetben, Isten országa építésében? Ha bármelyik vonalon hiányt tapasztalunk, próbáljuk meg pótolni azt, akár úgy is, hogy tanácsot kérünk lelkipásztorunktól, lelkigondozónktól.

Mindenkinek áldott növekedést kíván a hitben:

Végh Tamás lelkipásztor

Gyülekezetvezetői levél

Kedves Testvéreink!

Szeretnénk a soron következő Harangszókban levéllel jelentkezni, amelyben a gyülekezet nagy családját szólítjuk meg. A legutóbbi idők eseményeiről, illetve a tervekről, gondokról, örömeiről írunk. Mivel nagy a gyülekezet és széles mederben zajlik az élete, természetesen egy-egy levélben csak néhány témát érinthetünk.

Együtt örülünk Somogyi Péterrel és Krisztinával, volt lelkipásztorainkkal, akiket Isten ötödik gyermekkel ajándékozott meg. Szeptemberi elmenetelük után buzgón kerestük utódaikat. Hónapok imádságai és próbálkozásai után felismertük, hogy Isten most más megoldás felé terelget bennünket. A gyülekezet „itt maradt” lelkipásztorának többször kell felmennie a szószékre, és hirdetni a nagy gyülekezetnek az Úrtól elkért és megkapott Igét. A gyülekezeti csoportok vezetésében pedig bátrabban kell a nem lelkipásztor testvéreket is szóhoz engedni. Így lettek a páros körnek, a fiatalasszonykörnek, női körnek, filmklubnak olyan vezetői, akik a kapott kegyelmi ajándékaikkal gazdagabbá, változatosabbá tehetik a közös szolgálatot. – A lelkipásztori fronton pedig a következő évben megpróbálkozunk – Mezey Tibor beszolgáló idősebb lelkipásztor mellett – három fiatal szolgatárs beállítással is.

Pataki András Dávid jelenleg 6. éves teológus július 1-jétől beosztott lelkipásztorként szolgál tovább – szept. 1-jétől pedig ismét vállalunk 6. éves teológust, a gyermekeink és ifjaink számára már ismert Szilágyi Csaba személyében. A harmadik

fiatal Lőrinczi Hunor lesz, aki most tölti Bicskén 6. évét, és szeptember 1-jétől beosztott lelkészként kap lehetőséget arra, hogy egy évet szolgáljon és tanuljon a Fásorban. A gyülekezet lelkipásztora vállalja, hogy a fiatalokat tudatosan is tanítja, és igyekszik felkészíteni őket az egyházunk missziójában később rájuk váró feladatokra.

A nyári gyülekezeti csendeshetekre is készülünk. Aki csak teheti, ragadja meg a lehetőséget és valamelyik hétre jelentkezzen. Újságunk más helyén ezekről bővebben is írunk.

Lassan befejeződnek a felvételi beszélgetések iskolánkban. Két osztály indulhat az új első évfolyamon is. Nagy tervekről álmodunk, imádságban kérjük Urunk vezetését, mert sürgető feladatnak látjuk a gyülekezeti óvoda, ill. a Julianna iskola VII-VIII. osztályának a létrehozását. Folynak a tárgyalások a hivatalos szervekkel, elképzeléseink szerint 2006. őszén indulhatna mindkét feladat.

A presbitérium, felmérve az anyagi szükségeket is, újra indította a kolumbáriumi helyek megváltásának folyamatát. Azt is örömmel állapítjuk meg, hogy egyre több testvérünk tekinti otthonának a gyülekezetet: szíve és anyagi helyzete állapotának megfelelően rendszeres egyházfenntartói járulékkal és adományokkal hordozza felelősen a nagy család életét.

Soron következő feladat a gyülekezeti terem belső kiképzése, bútorokkal, új székekkel felszerelése, hogy az évekkal ezelőtt felújított terem igazán otthonos, szép,

berendezett legyen. A gyülekezet féltve őrzött képét, a Munkácsy „Krisztus Pilátus előtt” reprodukciót is szeretnénk visszahelyezni a terembe, de teljes restaurálásához még egymillió forint hiányzik. Kérjük mindazok külön adományát, akik készek segíteni a gyülekezeti terem és benne a művészi kép felújítását.

Amikor a Harangszó legújabb száma megjelenik, már túl leszünk a gyülekezet lelkipásztora tízéves helyi jubileumán.

Öt év a mérlegen

Presbiteri hétvége Vámosmikolán

2005. március első hetének végét Vámosmikolán töltötte a presbitérium. Az együttlét meghatározó gondolata volt, hogy az év végével lejár a jelenlegi presbitérium mandátuma, s ezért értékeljük együtt az elmúlt időszak munkáját, a közösen megtett utat.

Az alkalom Pataki András segédlelkész áhítatával kezdődött pénteken este, majd szombaton Végh Tamás lelkipásztor igeszlátásával folytatódott. Délután dr. Tolnay Lajos missziói gondnok gondolatébresztő előadást tartott Család, munkahely, gyülekezet a

Szép, új palástot ajándékozott a gyülekezet ez alkalomból, amelyben tovább hirdethetem Isten kibeszélhetetlen kegyelmét, amelyet Jézusban nekünk, fasori testvéreknek is hozzáférhetővé tett és gazdagon ajándékozott. Övé legyen érte minden dicsőség!

Külön is gondolva gyülekezetünk idős és beteg tagjaira, testvéri szeretettel köszöntünk Mindenkit:

Dr. Szabó Mihály Végh Tamás
főgondnok lelkipásztor

presbiter életében címmel. Vasárnap dr. Szabó Mihály főgondnok értékelte a hétvége eseményeit, majd Végh Tamás szolgálatával istentiszteleti úrvacsora zárta a programot.

Fentiek mellett az egész hétvégét kitöltötte a résztvevők egyenkénti beszámolója, melyen sorra vették az elmúlt öt év eseményeit, s benne a presbitérium, illetve az egyes presbiteretek tevékenységét. Az elhangzottakat összegezõ főgondnoki értékelés szerint elmondható, hogy az öt évvel ezelõtt megválasztott és erõsen megfiatalított presbiteri csapat teljesítette küldetését. A gyülekezeti élet folyamatosan pezsgett, és tévedéseink ellenére az Úr kegyelmébõl épült a gyülekezet. Isten többet hozott ki munkánkából, mint

Imádkozzunk együtt!

Oh, mindenható örök Isten, ki a te szerelmes Fiadat a halálból feltámasztottad minékünk életünkre és igazulásunkra, adjad, hogy a Krisztusnak jóságos ereje mibennünk lakozzék, mely által mi e világnak és a mi testünknek szüntelen meghaljunk, és új életre támadjunk fel.

(Szenci Molnár Albert húsvéti imádsága)

*

Oh, Szent Isten, mind ez egész világnak uralkodó Ura, ki a szerelmes Fiadat a te jobbroda ültetted és felmagasztaltad, õt minden királynak királyává és igaz fõpappá kented és koronáztad. Mely te szerelmes Fiad a királyi és fõpapi szokás és tiszt

Egy kis csapat az Ipolyt is meglátogatta

amire magunktól képesek lettünk volna. A presbitérium tagjai közelebb kerültek egymáshoz és ahhoz, hogy Isten egységes közösséggé formáljon bennünket.

A sok jogos bírálat és önbírálat is elismerte, hogy volt egy nehéz időszaka a presbitériumnak, azonban az Úr beavatkozása mindent megváltoztatott. Ritkán fordul elő, hogy láthatjuk, amint „az Úr csodásan működik”, de most velünk ez történt. A Somogyi házaspár távozását Kecskemétre szinte mindenki tragédiának tekintette, és csak most, több hónap eltelte után vált világossá, hogy bármennyire is szerettük-szeretjük őket, és bármennyire is hiányoznak, az áthelyezés valóban Isten akarata szerint történt. A kecskemétiiek kaptak egy kiválóan felkészült, hívõ vezetõt (hívõ lelkészt), Somogyi Péter kapott egy olyan feladatot, amely méltó képességeihez és felkészültségéhez, és önállóan munkálkodhat Isten dicsőségére, a Fasorban pedig sok ember kapott új feladatot és lehetőséget, mert a távozással keletkezett ürt be kellett tölteni. És Somogyiék vetése így szökken szárba.

A presbiteri hétvége résztvevõi azzal a jó érzéssel mehettek haza, hogy megtapasztalhatták: az Úr nem hagyta magukra õket és mindent jóra fordított. „...akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál.” (Róma 8,28)

Dr. Südy György presbiter

szert a Szentlelket ottan hamar az õ ajándékaival egyetemben a szent apostolokra elbocsátotta. Kérünk téged, adjad minékünk is bõségesen a te Szentlelketet, hogy a mi királyunknak, papunknak és fejünknek a Szentlélek által tagjai legyünk, minden dolgunkban õreá nézzünk, és a mennyei dolgokat fõképpen és mindenek felette kívánván a földi és elmulandó jókról elfeledkezzünk, és a mi szíveinknek bizalmát ne helyezzük veszendõ és rothadandó dolgokba. Ámen!

(Szenci Molnár Albert pünkösdi imádsága)

„...az Úrnak van szüksége rájuk”
(Mt 21,3)

Tízéves jubileum

Tíz éve, 1995 márciusában érkezett a Fasorba Végh Tamás és családja, s kezdte meg itt szolgálatát mai vezető lelkipásztorunk. A jubileum alkalmából március 20-án ünnepi istentiszteletre került sor, amelyen hálaát adhattunk Végh Tamás tízévi munkájáért. Először az egykori missziói gondnok, Benkő Gyula köszöntötte a lelkipásztort és családját, majd Szabó Mihály főgondnok szólt a gyülekezethez. Együtt adták át Végh Tamásnak a gyülekezet ajándékát, egy új lelkészi palástot. Ezután a lelkipásztor beszélt az elmúlt tíz esztendőről, majd feleségével, Julikával, gyermekeivel, Noémivel, Tamással és Dórával, valamint vejükkel, menyükkkel és unokájukkal, a kis Rubennel együtt Igével, énekszóval – gitárkísérettel – köszöntötték a nagy fasori közösséget. És köszöntötték azt a két testvérüket, akik szinte az első perctől kezdve mel-

lettük szolgáltak, akikkel együtt építik azóta is Isten országát a Fasorban: Szabó Mihály főgondnokot és Albert Péter egyházfit.

Annak idején Végh Tamás hivatalos beiktatása szeptemberben zajlott. Akkor virágvasárnapi igehirdetést mondott az ősz kezdetén, ám az akkori igehirdetést most éppen virágvasárnapon idézhette fel. Így szól az alapige Máté evangéliumának 21. fejezetében, a 2-3. versben: „Jézus ezt mondta nekik: »Menjetek az előttetek fekvő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt: oldjátok el, és vezessétek hozzám. Ha valaki szól nektek valamit, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat.«” „Szamaras emberek a Fasorban” – ez volt a címe annak a tíz évvel korábbi prédikációnak, amely ma is érvényes üzenetet hordoz. Az

ember, akinek a Biblia még a nevét sem jegyzi fel, és aki szamarát Jézus rendelkezésére bocsátotta, tudta, hogy nem ő ad valamit Jézusnak, hanem Jézus adja oda őerte az életét. Amit Jézusnak adunk, nem veszteség, hanem nyereség az életünkben. „Amink van, azzal álljunk Jézus rendelkezésére – »Az Úrnak van szüksége rájuk« –, hogy megteljen a gyülekezet olyan emberekkel, akik amijük van, Jézus rendelkezésére bocsátják, hogy Ő használja; és mégis ők gazdagodnak meg ezáltal; élet, elpusztíthatatlan élet jelenik meg bennük, és ez az élet virágzik ki körülöttük!” – szöveg tíz éve és ma is egybehangzón a prédikáció. Ezzel az üzenettel indult el a Fasorban Végh Tamás lelkipásztor. És boldogan

mondhatta ma el a szószékről, hogy akkori vágyai közül sok beteljesedett. Elég arra gondolni, hogy a templom karzatának 1995-ben gyakran üres padosorait Isten mára megtöltötte újjászületett testvérekkel.

Isten áldja meg Végh Tamást és családját, Istennek hála tízéves fasori szolgálatukért, és Isten adjon nekik még sok-sok gyümölcsöt hozó esztendőt a fasori gyülekezetben!

Devich Márton

Szilveszter a Fasorban

Örömmel töltötte el a szívünket, hogy 2004. december 31-én közösen tölthettük el mintegy nyolcvanan a szilvesztert, az Óév utolsó óráit a gyülekezet közösségében. A gyülekezeti teremben sok-sok finomság, és egy kimerítő vidám szellemi vetélkedő várta a testvéreket, majd Végh Tamás vezetésével elcsendesedtünk, és ki-ki elmondhatta, milyen örömei voltak az elmúlt esztendőben. Éjfélkor, akik bírták és itt maradtak, áhítattal, úrvacsorával köszöntöttük az Újévet.

Az alábbiakban azt a kis Spurgeon-írást közöljük, amit Végh Tamásné Julika olvasott fel nekünk a vetélkedő után okulásunkra, hogy milyen fontos a másokért való közbenjáró imádság. És közöljük azokat a játékos, vidám sorokat, amelyek a vetélkedőn születtek, hogy eszperente nyelven fogalmazzanak meg egy-egy bibliai történetet.

C. H. Spurgeon: A mérleg serpenyő

Amit a nagyanyám a Bibliából nekünk elmondott, azt előtünk élte is minden nap. Csendes, derűs, mindig barátságos volt és hűséges imádkozó. Egész élete csupa szeretet és kimondhatatlan nyomorúságok elhordozása volt. Olyan ember oldalán élt, aki ennek pontosan az ellenkezője volt. Kemény, hálátlan, önző, káromkodó, aki soha nem volt megelégedve. Ha „rossz napja” volt, mindnyájunknak sietve el kellett hagynunk a házat. Nagymama már az ajtónál felvilágosított minket erről, és azt mondta: „Gyermekek, gyorsan menjetek, fúj az

északi szél. Imádkozzatok nagyapátokért, különben elkárhozik.” Gyakran nem értetük meg nagyanyót és azt mondtuk: „Ha így van, ha ilyen a nagyapa, biztosan meg is érdemli.” Mikor egyszer azt mondtam nagyanyónak: „Nagymama, hagyd abba a nagyapáért való imádkozást, semmi értelme nincs, hiszen egyre gonoszabb hozzád” –

Zákeus

Egy telhetetlen ember kegyetlen terheket vetett emberekre, mellyel rengeteg ellenszenvet szerzett. Helye berkek teteje lett jelenleg: melyen leselkedve keresett Mestert, mely erre fele ment. Meglelt Mestere szemeket meresztett. „Helyem emez este telepeden lelem, s eledeled veled eszem.” Eme becstelen ember lelke menny fele emelkedett, s ezzel megmentetett. Menten terekre ment, s beszédett terheket kedve s zsebe beszerzett ereje felett embereken levezekele.

A vetélkedőn mindegyik csapatnak elő kellett rukkolnia egy kis jelenettel. Izgatottan vártuk, hogy mi kerül ki a képen látható csapat produkciójából, ám a poén ezúttal az volt, hogy az előadás elmarad...

A teremtés

Kezdetben egyszer teremtett egyetemesen egeknek ege. Nem ember teremtette, de egy hetet teremtett eme nem ember, nem evett emellett. Lett este, lett reggel, hetedszer, ezeket befejezve nehezen leheveredett. E nem ember megszentelte eme estet. Teremtett egeret, egeket, embert, tengert, hegyeket, egest, epret, tehenet remeket, mely egyre remegett, mely felett fecske sem repdesett, s kecske sem mekegett kertbe menve keservesen, szepegett ehelyett eleget.

ekkor megfogta a kezemet, és kivitt a konyhába. Ott az asztalra felállított egy konyhamérleget és a következőket mondta: „Ennek a konyhamérlegnek két serpenyője

Noé

Ember, te neked kell szerkesztened eme szerkezetet, mely nektek menthet meg lelketeket, testeteket. Terej be ebbe eleget, ketten legyenek egye-egye nemeknek. Nejedet, vejedet bereteszed! Egek, fellegek megrepednek, csepegve elered, tengerek megtelnek, elfednek fedeleket, emberek nem menekedhetnek meg. Hetek telnek-telnek, tengerek leeresztenek, teneked gerle jelez, s mehatsz. Jelem lesz egeken neked, eme elemekkel embert el nem vetem.

van. Képzeld el, hogy Isten mindnyájunk számára elkészített egy-egy ilyen mérleget. Ezen méri meg mindazt, amit cselekszünk. És képzeld el, hogy az egyik serpenyőben ül a te súlyosan megkötözött, kemény szívű nagyapád. Ő a maga köszívével tekintélyes súlyt képvisel. A másik serpenyőben azonban vannak nagyanyádnak gyöngé imádságai, és a ti gyermeki imáitok is. Ha egy-egy ilyen imádságot egy naptárlapnyi súlyúnak tekintesz, akkor nagyapádhoz képest jóformán semmit sem nyom!

Ha azonban kezdedbe veszel egy egész évre szóló leszakító naptárt, a maga 365 lapjával, akkor az már valamivel súlyosabb. És most képzeld el magadnak 50 teljes naptárt. Azoknak aztán tekintélyes súlyuk van!

József

E kedves gyermekkel elmentek egy helyre, mely embert keserves kereskedelem kergette veszedelembé. Terembe emelgetett fejedelemnek kedves csecsebecse tengereket. Egyre feljebb emelkedett, fejedelemnek szeretett embere lett, de menyecske szemet vetett eme emberre. Nem tetszett e cselekedet fejedelemnek, erre egyre lejjebb esett egy terembe. Megverve, megrettenve elkeseredve lelte lelke lehetetlen helyzetben. Szentnek terve fejedelemmel megmentette, felemelte.

Mert azóta imádkozom nagyapáért. Meg vagyok győződve, hogy már nem sok hiányozhat ahhoz, hogy imáink súlyosabbak legyenek, mint nagyapa, és felviszik majd őt a mennybe. Hát nem lenne kár, ha most belefáradnánk és abbahagynánk az imádkozást?

Ha hűségesen könyörögsz velem mindennap, akkor Isten meghallgat minket.”

És így történt, hogy még további hét

Dávid és Góliát

Egy kegyetlen fejedelem fenyeget szent seereget. Seregek fenekednek, ellenben ketten verkednek: egy csepp gyermek, meg rettenetes természetes ellenfele. Ellenfele kegyetlen ereje nem rettentette e gyermeket, mert vele lehetett Szent Lelke segedelme. Teljes fegyverzete ellen egy meztelen fegyvertelen gyermek ember nyerhetett.

évig könyörögtünk együtt nagyapa megtéréséért. Miután 57 éven át kitartóan imádkozott szegény férjéért, nagyanyót az Úr Jézus magához vette. Meghalt, anélkül hogy örülhetett volna nagyapa megtérésének. Csak koporsójánál tört össze a kemény szívű nagyapa, és adta át életét Megváltójának, leírhatatlan keserves sírással.

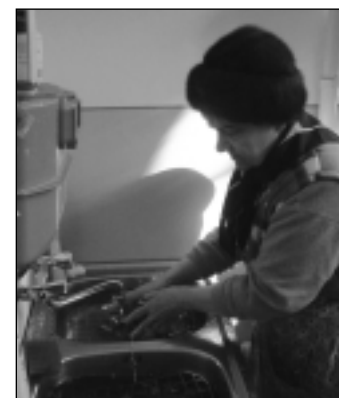
Éppen én, aki hét évvel ezelőtt nagyanyámnak azt a tanácsot adtam, hogy ne imádkozzék többé érte, térdelhettem le a 83 éves aggastyánnal együtt és lehettem tanúja megtérésének. Az egykor annyira rettegett zsarnok szelíd, szeretetteljes, hűségesen könyörgő nagyapó lett, aki minden látogatóját intette, hogy adja át életét az Úrnak. Az imádsággal teljes mérlegserpenyő tehát mégiscsak a menny felé lendítette a nagyapát. – Nagyanyó pedig hálát adhat ezért a mennyben.

„Mert én az Úrtól vettem, a mit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret, És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti érettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új testamentom az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, a míg eljövend. Azért a ki máltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.” (1Kor 23–28)

Úrvacsora

Szolgálók az ajtó mögött

Kosár – jó!

Nagy küzdelem volt az első fasori kosárlabda bajnokságon

„Teljesítsétek be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, ugyanazon indulattal lévén;

Semmit sem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbnek tartván ti magatoknál.

Ne nézze kiki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is.” (Filippi 2,2–4)

Kosárlabda bajnokság lesz a Fasorban! – hallatszott mindenhol. Felkaptam a fejem, ez tetszene nekem! De hogy készüljünk, hol keressünk csapatot, hova járjunk edzésre? Kérdéseinkre meglepő választ kaptunk. Gyülekezetünk ifjúsága szerdánként kosárlabdázik a Julianna iskola tornatermében.

Demeter Kornél volt a főszervező

Évek óta keresünk férjessel együtt olyan társaságot, ahol mindketten gyakorolhatnánk egyik kedvenc sportágunkat. Egyik alkalomra mi is elmentünk, majd szerdáról szerdára program lett a kosarazás. Nagyon jó hangulatú, vidám edzésekben volt részünk. Érdekes volt, hogy bár különböző fizikummal, adottsággal rendelkezünk, vegyes csapatokban játszottunk, jól éreztük magunkat. Ezen sokat gondolkodtam, és egyre inkább azt vettem észre, hogy a játékunkban is mennyire látszik, hogy mi Kihez tartozunk. Érezni lehetett, hogy mindenki adni akar. Egyik oldalról azért, mert bátorságot merítve eljött játszani, aki magát ügyetlennek tartotta, másik oldalról, aki ügyesebb, korábban válogatott sportoló volt, az befogadta őt.

A Filippibeliéhez írt levél második részének verseiből tartott egy rövid áhítat Pataki András segédlelkészünk a bajnokság előtt. Szavaival intett minket a versengés nélküli, szeretetteljes játékra, mialatt egyre inkább megfogalmazódott bennem az, hogy milyen jó, hogy együtt játszhatunk, és már

Ez a labda már a lelkipásztoré!

nem is érdekel, milyen helyezést érünk el. A csapatokat próbáltuk úgy összeállítani, hogy lehetőleg egyformák legyenek az erőviszonyok. Öt csapat nevezett, csapatonként öt fővel, korhatár nélkül. Családtagokból, barátokból lelkes szurkolótábor alakult ki. Sokszor hallatszott a pályáról, a csapattársaktól, ellenfelektől, szurkolóktól a „hagyd dobni, ügyes vagy, beviszed!” felkiáltás.

A játék közben az iskola ebédlőjében gyülekezetünk ifjúsága folyamatosan gondoskodott arról, hogy testi eledelben se szenvedjünk hiányt. A verseny végén minden résztvevő kapott oklevelet, mely szintén különbözött az életem folyamán kapott, eddigi összes oklevélétől. A Rómabeliéhez írt levélből az alábbi vers szerepelt rajta:

„...nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” (Róma 9,16)

Másnap istentisztelet alatt az izomláz okozta fájdalmaink miatt néhányan cinkosan összekacsintottunk, de a templom előtt már büszkén mutogattuk egymásnak a véletlen, apró balesetek nyomait. A szerdai kosarazás tovább folytatódik, remélve, hogy többen bekapcsolódnak a játékba, és a következő bajnokságon még többen leszünk, mind a játékosok, mind a szurkolók.

Halász Ági

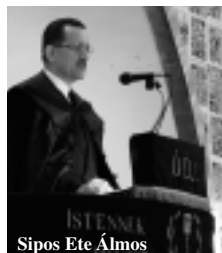
Eseménynaptár – 2005 első három havában történt

- Január 2.: Filmvetítés volt a REFISZ délutánján
- Január 9.: Zenés áhítat volt (1Kor 13 és 15) – Mezey Tibor szolgálataival
- Január 23.: „Szószék-csere”: Sipos Ete Álmos a Fasorban, Végh Tamás a Nagyváradi téren szolgált
- Január 25.: Nyílt nap volt a Julianna iskolában
- Január 25.: A filmklubban Ingmar Bergman Tükör által homályosan című filmjét vetítettük
- Január 30.: Megemlékeztünk Szabó Imréről, halálának 50. évfordulójára alkalmából
- Január 31.: Juliánás gyerekek lelkészei találkoztak
- Február 5.: Lezajlott az I. fasori kosárlabda bajnokság
- Február 6.: A Somogyiházaspár szolgált a Fasorban
- Február 6.: Pataki András Dávid Budakalászon szolgált
- Február 6.: Nagy Tímea olimpiai bajnok volt a REFISZ hétvége

Mezey Tibor lelképásztor és Hunvald György polgármester a január 13-i istentiszteleten

- Február 13.: Juliánás családi istentiszteletet tartottunk, vendégünk volt Hunvald György, a VII. kerület polgármestere és családja
- Február 13.: Zenés áhítat volt (1Thessz) – Végh Tamás szolgálataival
- Február 22.: A filmklubban Bergman Úrvacsora című alkotását vetítettük
- Február 23.: Gyülekezeti közösségben tekintettük meg a Luther-filmet az Uránia moziban
- Március 3–6.: Mezey Tibor evangelizált Tabajdon és Gárdonyban
- Március 4–6.: Presbiteri hétvége volt Vámosmikolán
- Március 6.: Bibliavasárnapon Nagy Károly rákosfalvai lelkész hirdette az Igét, bemutatkozott a Kálvin Kiadó
- Március 6.: Dr. Keller Majer Miklós sejtkutató volt a REFISZ vendége (téma: emberi sejt kutatás, klónozás)
- Március 7.: Gaál Éva művészno tartott előadást a szülők iskolájában a Julianna tornatermében (téma: Olvasmány

Sipos Ete Álmos

és látvány – mit adunk gyermekeink kezébe?)

- Március 12–15.: Honismereti találkozó volt négy határon túli magyar gyülekezet, iskola részvételével
- Március 12.: Megkezdődött a templom belső világtatásának felújítása
- Március 12.: Alkotós gyermekdelutánt tartottunk
- Március 13.: Ünnepi istentiszteletünk volt a honismereti találkozó résztvevőinek szolgálataival. A gyermek-istentiszteleten a határon túliak szolgáltak.
- Március 13.: Zenés áhítat volt, Shütz János passióját a Soli Deo Gloria kamaragyüttes és a Theológia Énekkara adta elő – Mezey Tibor hirdette az Igét
- Március 14.: Gyerekekkel a Tropicariumban jártunk
- Március 15.: Ünnepi istentisztelet után határon túli vendégeinkkel a várbeli ünnepségen vettünk részt
- Március 20.: Virágvasárnapon hálát adtunk Végh Tamás lelképásztor tízéves szolgálataért, majd családi napot tartottunk
- Március 21-től, a nagyhétben minden nap 18 órakor volt igehirdetés templomunkban dr. Hős Gézáné, Mezey Tibor, Kónya Ákos, Szilágyi Csaba, Pataki András Dávid, Végh Tamás és Székely Zsolt szolgálataival.
- Március 25.: A nagypénteki zenés áhítaton Bach János passiójának kórustételeit a Fidelissima vegyes kar adta elő Arany János vezényletével, Pálúr János orgonakíséretével. Az Igét Végh Tamás hirdette
- Március 29.: Filmklubunkban Koltay Gábor Trianon című filmjét tekinthettük meg
- Április 2.: Munkanap volt Tahiban, Isten táborában
- Április 3.: Hangverseny volt a Zeneakadémián a Fasori Orgona Alapítvány javára. Fellépett Csillagh Katalin, Fassang László, Kovalszki Mária, Seres Dóra és Pálúr János, valamint az Ewald fúvósötös.
- Végh Tamás lelképásztor január 16-tól 21-ig Biatorbágyon férfi csendes héten szolgált, február 10-én a Baár-Madas Gimnázium reggeli áhítatát tartotta Pasaréten, február 20-án Érsekcsanádán hirdette az Igét, február 25-én pedig a Bács-Kiskun megyei lelképásztorok és gondnokok konferenciáján tartott előadást. Április 2-től 8-ig Kárpátalján szolgált.

Tavaszi hangversenyeink

- **Április 16., szombat, 18 óra:** Király Csaba orgonál • **Április 30., szombat, 18 óra:** a Carmine Celebrat kórus, Zimányi István – Zádori Mária, Duba Szilvia, Bardócz Erzsébet, Basky István, Mezei Tibor, Moldvay József, Sárosi Károly
- **Május 21., szombat, 18 óra:** Bencze Bulcsú, Horváth Márton Levente, Horváth Zsolt és Kály-Kullai Rita – a Zeneakadémia orgonaszakos hallgatói • **Minden hónap második vasárnapján délután fél négykor zenés áhítat**

A lelkiismeretről

Az 1975-ös kiadású Magyar Értelmező Kéziszótár a következő magyarázatokat adja a lelkiismeretről: 1. Az az erkölcsi érzék, mellyel valaki a saját tetteit és gondolatait megítéli. 2. Az egyénnek saját magára vonatkozó erkölcsi tudata, illetve az önmagától megítélt erkölcsi állapota. (Lelkiismeretes az, aki feladatát teljes felelősséggel végzi.)

A tudományos magyarázatok mellett a hétköznapi ember tudatában két egymással ellentétes vélemény tusakodik. Az egyik egy ősi görög bölcsélet, amely szerint a lelkiismeret Isten szava az emberben, olyasmi, ami a bűneset utáni sötétségben is megmaradt, mint isteni világosság, fénysugár. A lelkiismeretnek nem az a funkciója az ember életében, hogy helyettesítse Istent és az Ő Igéjét, szavát. E téves nézet mellett dominál egy másik helytelen felfogás, amely szerint a lelki-

meret az emberiség történelme során kialakult neurotikus kényszerképzet a taburól a ti-
lossal szemben.

Mi hát a lelkiismeret? Mit mond róla a Biblia? Nézzük a 32. zsolnárt, Dávid tanítását: „*Boldog az, akinek hamissága megbocsátott, vétké elfedeztetett. Boldog ember az, akinek az Úr bünt nem tulajdonít, és lelkében csalárdság nincsen. Míg elhallgatám, megomoltak csontjaim a napestig való jajgatás miatt. Míg éjjel-nappal rám nehezédék kezéd, életerőm ellankadt, mintegy a nyár hevében. Szela. Vétkemet bevallám neked, bűnömöt el nem fedeztem. Azt mondtam: Bevallom hamisságomat az Úrnak és te levettél rólam bűnömnek terhét.*” (A leírta világosabb megítéléséhez érdemes elolvasni a 2Sámuel 11-et.)

Drámai tusát ír le a zsolnárt, bemutatja Dávid király viharzó lelkét, amikor szembe-

került Isten akaratával. Boldog lehetne, örülhetne, hiszen elérte célját, mégsem boldog. Miért? Mert megszólalt benne egy titokzatos hang, a lelkiismeret szava.

A Biblia szerint a lelkiismeret emberlétközhöz tartozó valami, tipikus emberi jelenség. Sehol nem szól a Szentírás arról, hogy Istennek, Jézusnak, sőt angyaloknak, ördögöknek, állatoknak lenne lelkiismerete. A lelkiismeret az elbukott, a bűnbeesett ember lényéhez tartozik.

Az első emberpár bűnesete után látható, az ember hogyan retteg Istentől, hogyan bujdosik előle. Ez a menekülés, ez a félelem, ami nem volt meg benne a bűneset előtt, szorosan összefügg a bűnnel és a lelkiismerettel. A testvérgyilkos Káin bűne elkövetése után sírva panaszkodik: „Akárki rám talál, megöl engem” Ki elől menekül? A saját lelkiismerete elől. A lelkiismeret dinamikus, vulkanikus kitörését látjuk itt azon mód, amint a bűne belép a világba. Ugyanez a vulkanikus erő teszi Dávid számára is élvezhetetlenné a látzólag elért boldogságot!

Ki ne ismerné közülünk is ezt a kegyetlen állapotot? Talán valamikor rosszul bántál valakivel, aki már meghalt, vagy talán valamilyen titkos bűn emléke maradt meg benned, házastársi hűtlenség, magzatgyilkosság – nem vádol senki érte, nem tud róla senki: mégis mintha nagy, sötét fenyegető árnyék követne mindenhová. Nincs szabadulás tőle?

Az emberek Istenre nézve vannak teremtve. Életünk egyetlen esetben halad rendes úton, ha Isten útján halad. Augusztínusz mondta: „Magadnak teremtettél bennünket, és nyugtalanok vagyunk, valameddig meg nem nyugszunk tebenned.”

Az emberi élet centruma Jézus. Ha életünk nem körülötte forog, bűnbe jut: excentrikus lesz. Ezt fejezi ki Dávid is a 32. zsoltár soraival: Soha nem vagyunk annyira önma-

gunk, mint amikor teljesen Istennél vagyunk. Nézzük, hogy mit ír az értelmező szótár a lelkiismeret-furdalásról: „A rossz lelkiismeret okozta kínzó érzés.” Azt jelenti, hogy felborult az egyensúlyi helyzet. A lelkiismeret az Istentől, emberi létünk értelmétől való elszakadásból eredő ösztönös félelemérzet. Akkor szólal meg, amikor valami módon konfliktusba kerülünk Istennel. Tudjuk, hogy a testi fájdalom az emberi szervezet jeladása: „Vigyázz, valami nincs rendben!”

A lelkiünkben jelentkező fájdalom a lelkiismeret. Az a rossz érzés, hogy sohasem vagyok egyedül. Valaki látja, valaki tudja, valaki mindenről tud, amit csak én tudok, és felelősségre von érte egyszer, mert megvan hozzá a joga és hatalma.

Dávidot is, ameddig elhallgatta bűnét, vádolta a belső hang. A lelkiismeretet egy ideig el lehet hallgattatni. Dávid is belebetegedett ebbe a helyzetbe. Ha akkor Dávidot bevitték volna egy klinikára, esetleg magas vagy alacsony vérnyomást, vérkeringési zavarokat, depressziót állapítottak volna meg nála lelki egyensúlya felbomlása miatt.

Hová vezet a lelkiismeret? Testi és lelki gyötrelmekhez, álmatlanul gyötrődő éjszakákhoz, átsírt nappalokhoz, kétségbeeséshez. A bűn bosszúja a lelkiismeret.

Amikor Dávid bevallotta vétkét, az Úr elvette róla annak terhét. Ez az út, csak így lehet szabadulni a kínzó lelkiismeret-furdalástól. Meg kell vallani a hamisságot az Úrnak. A lelkiismeret-furdalás segít bűnbocsánatért könyörögni. Ami megtörtént, nem lehet meg nem történtté tenni, csak megbocsátani. Ezt teszi Isten, leveszi rólad bűneid terhét.

Isten elől csak Istenhez lehet menekülni. Meneküljünk mi is Jézus keresztségéhez.

Joó Sándor alapján lejegyezte:
Hartman László

Ragyogtok, mint csillagok e világban

I. Rákóczi György és Lorántffy Zsuzsanna emlékezete

Nemcsak a bibliás emberekhez, de hozzájuk különösen közel áll a teremtéstörténet nagy Igéje: „*Nem jó az embernek egyedül lennie, szerzek néki segítőtársat – hozzáállót*” (1Mózes 2,18). A teremtő Isten maga helyezte Ádám szívébe ezt a vágyat, és maga elégítette ki azt: odavezetve őhozzá Évát. Az ember közvetlenül Isten kezéből kapta ezt az asszonyt. Bizony, olyan öröm ez, amely azóta emberpárok végtelen sokaságának szívében ismétlődik újra meg újra, amikor megértik, hogy Isten vezeti őket egymáshoz kölcsönös szeretetben. Ilyenek voltak hitünk hősei sorában I. Rákóczi György és Lorántffy Zsuzsanna is, akik kora gyermekük óta ismerték egymást, mindketten korán árvaságra jutottak, és kölcsönösen megérették, hogy összetartoznak. Mátkaságuk ideje a boldog tervezés volt, esküvőjükre összesereglett a fél ország. Maga Bethlen Gábor erdélyi fejedelem is részt vett az ifjú pár örömeiben, amikor Zsuzsanna kimondta: „Szeretem és hűséges segítőtársam leszek. Isten engem úgy segéljen.”

Valóban azzá lett, sőt még több is: őrzőangyala, tanácsadója, küzdőtársa, vigasztalója. Isten által megáldott szövetségük jellemzője pedig a kölcsönös szeretet és megbecsülés.

Bethlen Gábor után a magyar függetlenségnek és a protestáns vallásszabadságnak őhozzá hasonló bátor védelmezője került az erdélyi fejedelmi székbe I. Rákóczi György személyében. Ő is hozzájárult ahhoz, hogy a Habsburgok katolizáló és németesítő politikájával szemben megmaradjon a magyarság hazája, hite, nyelve. Ezért

ő is ápolta a diplomáciai kapcsolatot a törökkel.

I. Rákóczi György (1593-1648) alig húszévesen már ónodi várkapitány, majd Borsod vármegye főispánja lett. A Bethlen vezette harcokban kassai generálisként vett részt, 1630-ban pedig Erdély fejedelmévé választották. Az ifjú fejedelem Rakamaznál megverte II. Ferdinánd ellene küldött seregét, az itt zsákmányolt ágyúkból harangokat öntetett, és adományozott több eklézsiának. Ő is részt vett a protestánsok vallásszabadságáért Európa-szerte folyó harmincéves

I. Rákóczi György

háborúban (1618–1648). Hadjáratainak tetemes költségeivel nem a népet terhelte, hanem saját vagyonából fedezte azokat. Az 1645-ös linzi békében sikerült kivívnia azt, hogy a vallás szabad gyakorlásának jogát a jobbágypokra is kiterjesszék, az elvett protestáns templomokat visszaadják, és korlátozzák a rekatolizált földesurak önkényeskedését. Fejedelemsége alatt is folytatódott Erdély aranykora, és ez a magyarországi részeknek is védelmet és viszonylagos biztonságot jelentett.

I. Rákóczi György nemcsak a hadakozásban szolgálta hazája és egyháza érdekeit, építését, hanem a közművelődésben is. Az olykor zsuigoriságig takarékos fejedelem bőkezűen támogatta az iskolákat, és nagy összegekkel járult hozzá különböző, a hitéletet és a művelődést szolgáló könyvek kiadásához. Kiadta a református egyházaknak szánt énekes- és imakönyvet, az Öreg Graduált. Megjelentette magyarul Kálvin Institutióját. Ő nyomtatott ki először román nyelvű könyveket az Erdélyben élő románok részére. Szép és nagy értékű könyvtárat

gyűjtött magának, amit aztán családja a sárospataki kollégiumnak adományozott. A könyvek mellett aranyból-ezüstből készült úrvacsorai edényekkel ajándékozta meg az egyházakat. Fejedelemsége alatt a Bethlen által alapított gyulafehérvári kollégium virágkorát élte – ugyanilyen bőkezűséggel támogatta a sárospataki kollégiumot is. Templomokat, iskolákat építtetett, gondoskodott a lelkészek és a tanítók fizetéséről. Egy korabeli krónikás szerint a fejedelem rendszeresen olvasta a Bibliát – nemcsak békeidőben, hanem hadakozásai közben, táborba szállásakor is. Így az Ószövetség könyveit tizenháromszor, az Újszövetséget pedig több mint harminckétszer olvasta el. Jelmondata is egy bibliai ige volt: „*Nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené*” (Róma 9,16).

Lorántffy Zsuzsanna (1600–1660) neve „nagyasszonyok” között ragyog, akik keresztyén hitükkel, hazaszeretetükkel, hűség és sokoldalú munkálkodásukkal sokat tettek egyházunkért, nemzetünkért. „Egész életemet emellé kötelezem, és kérem az én Istenemet, ki elkezdette a jót bennem, vigye véghez” – írta önvallomásában. Lorántffy Zsuzsanna nagysága akkor mutatkozott meg igazán, amikor Erdély fejedelmévé tett férje gyakran hadba vonult, és ő önállóan, hozzáértéssel vezette a háztartást a pataki várban és felső-magyarországi birtokain. Élelemmel és hadi felszereléssel látta el férje hadakozó seregét. Az utánpótláshoz természetesen buzdító jó szót is mellékel: „A bajoknál nagyobb az Isten, és az Ő gondviselésében és áldásában nem csalatkozhatunk.” Az a harminckét esztendő, amit az Úr kettőjük számára a földi vándorlásban adott, nem volt egyéb, mint szüntelen igyekezet arra, hogy egymást boldoggá tegyék. Noha Isten megannyi tanújelét adta

Lorántffy Zsuzsanna

annak, hogy őket is a házasságban, a családban akarja a legnagyobb evilági boldogsággal megajándékozni – megpróbáltatásokban és keserűségekben is részesítette őket. Első gyermekük meghalt. György és Zsigmond fiaikat Isten félelmében nevelték. Zsigmondban volt nagyobb reménységük, ámde ő háromhavi házasság után megözvegyült, majd járványos betegség áldozata lett. György sok aggodalmat és bánatot okozott a szülőknek. Hatalomra törő, mulatozásnak élő ember volt...

Lorántffy Zsuzsanna férje halála után minden idejét, erejét, szeretetét egyházának és a pataki kollégiumnak szentelte. „Isten dicsőségét és vallásunknak igaz tudományát akarjuk megtartani, s ennyi keserűségeink közt való életünket csak arra rendeltük, miképpen naponként vallásunknak szolgálhassunk” – ilyen szépen fogalmazta meg elhatározását. Udvartartása szegényesebb volt az akkori divatos fejedelmi udvarokénál, de annál gazdagabb volt jótéteményekben és adakozásban. Hatalmas vagyongáról – amelyet teljes egészében a köz

javára fordított – úgy vélekedett, hogy „mi csak sáfárai vagyunk földi javainknak, az Úristen a tulajdonos”. Harangokat öntetett, Bibliákat, művészi kivitelű úrasztali terítőket adományozott, lelkészeket segélyezett, ifjakat tanított. Újításokon munkálkodott az egyházban és az iskolában egyaránt. A pataki várban maga köré gyűjtötte az előkelő családok nagyobb lányait, és tanította őket a háztartásnak sok figyelemmel és ismerettel járó vezetésére. Egyebek mellett a gyógynövények ismeretére, gyógyszerkészítésre, varrásra, hímzésre is kiképezte őket. A pataki iskolára különösen sokat áldozott. Lehetővé tette, hogy nemes és nem nemes ifjak egyaránt tanulhassanak, és minél több lelkész és tanító kerüljön ki onnan. Európa leghíresebb pedagógusát, a cseh-morva reformátusok püspökét, Comenius Ámos Jánost 1650-ben meghívta Sárospatakra. Comenius négy év alatt európai szintre emelte a főiskolát. A tantervet úgy alkotta meg, hogy a tanulók könnyedén, vidáman és túlterhelés nélkül tanulhassanak. A szellemi frissesség, a jó kondíció és a jó egészség biztosítása érdekében különös gondot fordított a testnevelésre. A fejedelmi özvegy olyan magas javadalmat biztosított a nagy tudósaknak, hogy az két professzoréval is felért bármely nyugati egyetemen. Oly nagy nyugalmat tudott teremteni számára, hogy hatalmas mennyiségű műveinek több mint a felét Patakon alkotta meg.

Egy Lorántffy Zsuzsanna munkásságát méltató írás szerint az ő élete Jézus Krisztus szeretetét, jóságát, szépségét sugárzó fénylő csillag.

„*Feddhételnek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban.*” (Filippi 2,15).

Összegyűjtötte: Dévai-Józsa Gábor

Még alig emelkedő gondolatnak vagyunk mi egy-egy szárnya. Lehullna ez az égreszálló madár, ha a két szárny elválna.

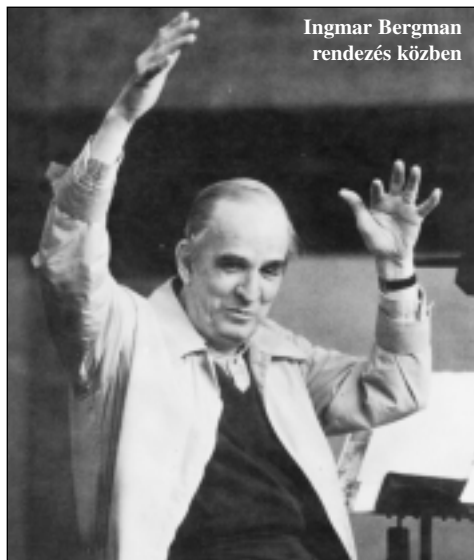
Két szárny vagyunk, de fenn a fellegekben nem szállhatunk, csak mind a ketten szívverésnyire pontos egy ütemben.

Szállj hát velem egy rezdülésű szárnyacsapással. Hullongó tollak voltunk egyedül, – szárnyak lettünk egymással.

(Váci Mihály: Két szárny)

Fasori filmklub

A filmek is képesek lehetnek megvilágítani számunkra sok értéket Isten örömhírének hirdetésével kapcsolatosan. Jó példa erre a közelmúltban két film, a Passió és a Luther is. Nekünk, akik a Bibliában írtakhoz igazítjuk életünket, sem szabad figyelmen kívül hagyunk azokat az alkotásokat, amelyek a film nyelvén ragadnak meg valamit Isten Igéjéből vagy éppen arról a hiányról tanúskodnak, amely után „...az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig” (Róm 8,22). A minden hónap utolsó keddjén este hat órakor kezdődő klubunkban bemutatott filmek által mi is ezt szeretnénk mélyebben megismerni. A megtekintett filmek ezért nem a Biblia filmes feldolgozásaiból merítenek, hanem olyan kérdéseket vetnek föl, amelyeket az Ige fényében Végh Tamás lelkipásztor segítségével vitatunk meg és járunk körül. Az eddig levetített filmek között volt Ingmar Bergman Tükör által, homályosan és Úrvacsora című alkotása.

Ingmar Bergman
rendezés közben

Bergman édesapja evangélikus lelkész volt, aki azonban fiának nem tudta átélhetővé tenni Isten evangéliumát. A rendező ezért is foglalkozik újra és újra a keresztyén hit és az Isten szeretetétől, jelenlététől mentes emberi sors kérdéseivel. Nem véletlen, hogy az első film címe Tükör által, homályosan, és az sem, hogy az Úrvacsorát a rendező a 22. zsoltár kezdő soraival („*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?*”) magyarázza. Olyan jó volt a mindkét filmet követő beszélgetések során megértenünk és megvallanunk újra, hogy Isten kegyelméből a „Tükör által, homályosan” sor mögött az e mondatot tartalmazó Szeretethimnusz (1Kor 13) egészét érthetjük és élhetjük meg, s hogy számunkra a 22. zsoltár folytatása is valóság: „*Mert nem veti meg és nem utálja a nyomorult nyomorúságát, nem rejt el orcáját előle, segélykiáltást meghallgatja.*”

Újra megerősödhetünk így hitünkben látva, mekkora szükség van arra, hogy Krisztust és szeretetét hordozzuk és továbbgondoljuk embertársaink számára. Filmklubunk célja világlátásunk tovább tágitása Isten Igéjének világosságában. Március 29-én Koltay Gábor Trianon című filmjét tekintettük meg, nemzettudat és keresztyénség értékeit megvitatva, április 26-án Bergman Hetedik pecsétjét nézzük meg, hit és halál kérdéseit körbejárva, míg május 31-én Roland Jaffe Misszió című filmje kapcsán beszélünk a hitvallás és misszió küldetéséről. Szeptembertől tematikus felépítéssel szeretnénk folytatni klubunkat, a Tízparancsot szeretnénk körüljárni egyenként egy-egy film megtekintésével. Szeretnénk, ha a testvérek is részt vennének a filmek kiválasztásában, ezért nyár végéig szeretettel várunk minden ötletet. A klubot kis lelkes csoport szervezi: Nyikos András és László, Szombath Árpád Mihály, Bartha Csaba és Papp Richárd. P. R.

Testvéri közösségben
nézhattuk meg
Eric Till rendező
Luther című filmjét
az Uránia moziban
február 23-án.
(A képen
Luther szerepében
Joseph Fiennes)

Luther a mozikban A szabadító

A szabadító – Így jelöli a róla szóló, a mozikban nemrégiben bemutatott film alcíme Luther Márton, az evangéliumi reformáció vezéralakját – és ebben áll alapvető tévedése. Noha az alkotók célkitűzése szerint a film Luthert, az embert, az ő vívódását és belső küzdelmeit hivatott bemutatni, a mintegy másfél órás alkotás cselekménye elvész a külső történések bemutatásának részleteiben, miközben Luther cselekedeteinek valós indítékaként a Jézus Krisztusba vetett személyes hitre jutását nem ismerheti fel a néző. A Lutherről szóló filmben éppen Luther legfontosabb tanítása nem válik hangsúlyossá: az embert nyomorúságos állapotából csak Jézus emelheti ki, Ő az egyedüli felszabadító, és mindenki, aki másban bíz, csodatkozik.

A film egyértelmű erénye ugyanakkor történeti hitelessége (a forgatókönyv elkészítését alapos kutatás előzte meg) mellett az, hogy képi világával szinte tapintható közelségbe hozza a reformáció korának Európáját. A szinte tökéletes korrajzot csak néhány helyen torzítják olyan helyzetek, amelyek aligha fordulhattak elő Luther idejében, és inkább

az alkotóknak a korról alkotott kissé romantizáló elképzelését tükrözik. Az időnként szinte zavaróan érzelmes hangvétellel társuló romantizálás egyébként is sajátja a filmnek, mely így a történelmi film és az érzelmes játékfilm határmezsgyéjén mozog, és – európai produkció léteire – nem igazán képes újat mondani az amerikai filmekhez szokott nagyközönségének. Nem használ az angol nyelven – méghozzá nagyon szép angolsággal – beszélő filmnek a magyar feliratozásban előforduló számos pontatlanság, esetenként félrefordítás sem. Sajnálatos, hogy a magyar mozik közönségének ehhez a jelenséghez is – ahogyan az amerikai filmáradat kliséihez – már régen hozzá kellett szoknia.

Meglátásom szerint a film legnagyobb hatású jelenete az, amelyben Luther a frissen nyomtatott német nyelvű Újszövetség dedikált példányát átadja Frigyes szász választófejedelemnek. Mindenesetre a jelenet megdöbbentő hatása szinte teljes egészében a Frigyes alakító Sir Peter Ustinovnak tulajdonítható. Ha másért nem, az ő alakításáért biztosan érdemes megnézni a filmet, mivel az a

legfeljebb tizenöt-húsz perc, amit a vásznon tölt, bearanyozza a produkciót. A többi szereplő kiválasztását és alakítását is ügyesnek, kellemesnek tartom, mégis azt hiszem, nem véletlen, hogy Ustinov az, akinek a neve – mellékszerepe ellenére – szinte védjegyként szerepel a film plakátján is.

Még sokáig hat a nézőre a film által ábrázolt világ hangulata, és az ezt a világot

benépesítő emberek élete, világképe, sorsa. Talán ebben áll az alkotás legfőbb hatása, és az ebből fakadó felismerésben, amelyet a film ugyan nem mond ki, de háttérben, mint minden emberi alkotás háttérében ott húzódik: az ember felszabadulás, valódi szabadság iránti vágyának felismerésében. Ezt a vágyat pedig csak a Luther által is megismert valódi Szabadító tudja betölteni: Jézus Krisztus. Sz. G.

Vívólecke

Vendégünk volt Nagy Tímea

Február első vasárnapján, a REFISZ rendezésében Nagy Tímea kétszeres párbajtőröző olimpiai bajnokunkkal találkozhatunk a gyülekezeti teremben. A bajnoknő válaszait Édes Árpád kérdéseire fogalmazta meg a tőle megszokott őszinteséggel és közvetlenséggel. Így többek között megtudhattuk, hogy a Vasasban egy fiú kedvéért kezdte el az edzést, de ha az a fiú kajakozott volna, akkor „ma valószínűleg kajakoznék” – mondta. Atlantáig mindent a sport alá rendelt: az 5. helyezés ehhez képest kudarc volt. „Akartam a sikert, ez volt a kudarc oka.” A számára átrendeződött értékrend is többször szóba kerül. Élvezi a fáradságot, az izzadást, de azt is megfogalmazza, hogy az élet nem a dobogóról szól. Nincsen sportoló példaképe, de ő sem szeretne más számára az lenni. Egerszegi Krisztina mint családanya jelent szép példát. A hithez fűződő viszonyáról már összetettebben beszél: Szülein, nagymamáján, nagybátyján keresztül látja, hogy az életnek van egy ilyen oldala. Egy gyülekezettel azért szakít, mert úgy érzi, korlátozni akarják. Férje nem vallásos, de egyeseknél keresztyénebb. Így elmaradt a templomi esküvő is és jegygyűrűjét sem hordja: mindketten őszinték

szeretnének ezzel maradni. Ha hívó barátai életében szerinte évente egy veszekedős nap van, őnála ehhez képest sokkal több. Ezért nem mondaná, hogy keresztyén életet él. (Itt többen is szívesen közbeszölnénk volna, hiszen Jézus Krisztus kegyelme finanszírozza a mi veszekedős napjainkat is; de itt nem mi beszéltünk.) Tímea a jelenlévők kérdésére adott utolsó válaszban is vitatta tehetségét, sikere titkának szorgalmát nevezte. Mi pedig, akik vele töltöttünk egy órát, és múlt nyáron vele örültünk aranyérmének, szívből kívánjuk: élettörténetének folytatása szóljon arról, hogy nem állt meg félúton a hitben.

Pálúr János

Kedves Gyerekek!

Húsvét – nektek mi jut eszetekbe erről a szóról? Ehhez az ünnephez olyan sok esemény tartozik, hogy felsorolni is sok, hát még végiggondolni. Pedig érdemes az utóbbit is megtenni. A mostani újságban igyekeztem olyan feladatokat adni, amelyek talán segítenek ebben.

Jó szórakozást, és áldott gondolkodást kíván: Zsó néni

1. Próbáld megfejteni a következő találós kérdéseket. Természetesen ezek is Húsvét ünnepköréhez tartoznak.

Uralkodó koronája,
nem aranyból, ágból,
rajta vércsepp-igazgyöngyök
Krisztus homlokáról.

(töviskirtóra)

Szenvedés és átok fája,
mégis áldás a virága.

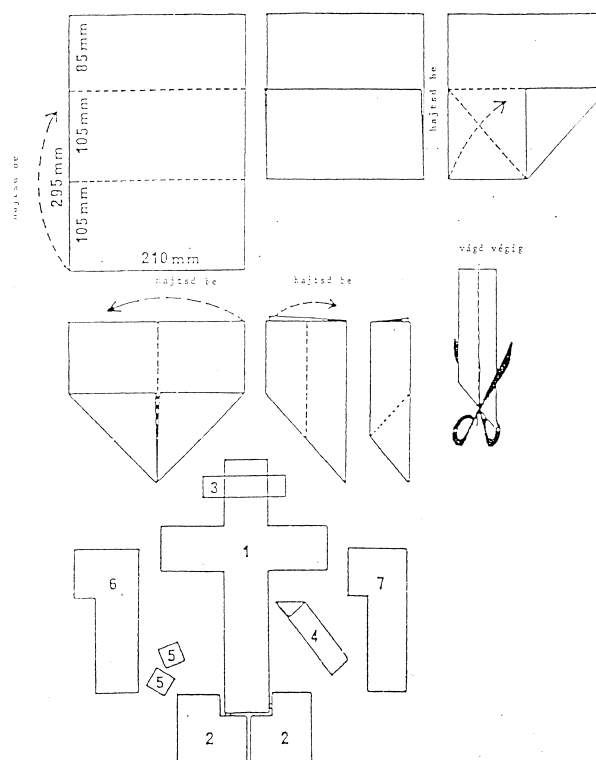
(kereszt)

Született Istentől
és egy szűzleánytól,
magát nem óvta meg
ettől a világtól,
szenvedett közöttünk,
vérét adta értünk,
így lehet a mennyben
Urunk és testvérünk.

(szűz)

Falat kenyér, korty bor
arra emlékeztet,
Jézus kínhalála
számunkra új kezdet.

(úrvacsora)

2. Az életet mentő kereszt

1915-ben egy örmény keresztényt Krisztusban való hitéért a mohamedánok halálra ítélték. „megkegyelmeztünk neked – mondták –, ha egyetlen egyenes vágással sikerül kivágnod egy keresztet.” Nyilván a Szentlélek sietett segítségére, mert a lehetetlennek tűnő feladatot megoldotta. A kereszt megmentette életét.

A mellékelt ábra szerint te is elkészítheted.

A papírmaradékokból az alább felsorolt figurákat kapod.

Ügyelj az arányokra!

1. kereszt
2. Golgota sziklája
3. felirat
4. dárda
5. kockák
6. lator, aki elfordult Jézustól
7. lator, aki Jézus felé fordult

**PÜNKÖSDI
ISTENTISZTELETI REND**

Május 5., Áldozó csütörtök

de. 10 óra istentisztelet

du. 6 óra istentisztelet

Május 15., Pünkösdvasárnap

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 16., Pünkösdhétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 1. vasárnap de. 10 óra

Anyák napi istentisztelet

Május 8 vasárnap de. 10 óra

Konfirmáció

Június 19. vasárnap

de. 10 óra: **tanérváró istentisztelet,**
családos délután Isten táborában

EGYÉB ALKALMAINK

Minden hónap első vasárnapján du. 5 órakor

Refisz ifjúsági istentisztelet

- **Anyakör** kéthetente szombaton du. 4 órakor
- **Férfi bibliaóra** minden hónap első keddjén du. 6 órakor
- **Pároskör** minden hónap harmadik péntekjén du. 6 órakor
- **Asszony- és nagymamakör** minden hónap harmadik vasárnapján du. 1/2 4 órakor

A MEGÚJULÁS LEHETŐSÉGEI

Szeretettel ajánljuk nyári gyülekezeti heteinket!

VI. 6–11.

Felnőtt gyülekezeti csendeshét, Kecskemét, Emmaus-ház

VI. 27.–VII. 2.

Kincskereső gyermekhét
(leendő elsőosztól 5. osztályig)
Tahitótfalu, Isten Tábora

VII. 10–17.

Honismereti tábor – Orahovice, Horvátország

VII. 18–23.

Családos gyülekezeti csendeshét
Tahitótfalu, Isten Tábora

VII. 25–30.

Kisifi-hét – Tahitótfalu, Isten Tábora

VIII. 1–6.

Konfirmandus hét – Tahitótfalu, Isten Tábora

VIII. 8–14.

Házassággondozó családos hét – Nagybörzsöny

VIII. 12–17.

Nagyifi-hét – Tahitótfalu, Isten Tábora

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Vasárnap de. 10 óra: istentisztelet

de. 10 óra: istentisztelet gyermekeknek 3 korcsoportban

de. 10 órától gyermekmegőrző

szolgálat

du. 6 óra: ifjúsági bibliaóra

(egyetemista korosztálynak)

Kedd de. 10 óra: bibliaóra

Szerda du. 6 óra: bibliai közösségi óra

Csütörtök du. 6 óra: bibliaóra

Péntek du. 4 óra: ifjúsági bibliaóra közép-

iskolásoknak

du. 6 óra: felnőtt ifjúsági bibliaóra

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség
időszakos kiadványa.

Felelős szerkesztő: Devich Márton

Címünk: 1071 Budapest, Városligeti fasor 7.

Tel.: 342-7311

e-mail: harangszo@fasor.hu, weboldal: www.fasor.hu